

the *Journal of Applied Behavior Analysis* (1974), and the *Journal of Experimental Psychology* (1975).

These journals are among the most prominent in the field of psychology, and their inclusion in the list of sources for this review suggests the importance of the research they contain.

The following table provides a summary of the research findings reported in these journals, organized by journal and year.

Journal	Year	Research Findings
<i>Journal of Applied Behavior Analysis</i>	1974	Research on the effectiveness of behavior modification techniques in the classroom.
	1975	Research on the effects of reinforcement schedules on learning.
<i>Journal of Experimental Psychology</i>	1974	Research on the effects of cognitive dissonance on attitude change.
	1975	Research on the effects of social norms on individual behavior.

The research findings reported in these journals are consistent with the theory of behaviorism, which emphasizes the role of environmental factors in shaping behavior.

The research also suggests that behavior modification techniques can be used effectively to change behavior in the classroom.

Overall, the research findings reported in these journals provide strong support for the theory of behaviorism and the use of behavior modification techniques.

The following table provides a summary of the research findings reported in these journals, organized by journal and year.

Journal	Year	Research Findings
<i>Journal of Applied Behavior Analysis</i>	1974	Research on the effects of behavior modification techniques on the behavior of children with emotional and behavioral disorders.
	1975	Research on the effects of behavior modification techniques on the behavior of children with learning disabilities.
<i>Journal of Experimental Psychology</i>	1974	Research on the effects of cognitive dissonance on attitude change in children.
	1975	Research on the effects of social norms on individual behavior in children.

The research findings reported in these journals are consistent with the theory of behaviorism, which emphasizes the role of environmental factors in shaping behavior.

The research also suggests that behavior modification techniques can be used effectively to change behavior in the classroom.

Overall, the research findings reported in these journals provide strong support for the theory of behaviorism and the use of behavior modification techniques.

Ursula K. Le Guin (21 Ekim 1929 – 22 Ocak 2018)

Ursula K. Le Guin Amerika Birleşik Devletleri'nde, California eyaletinin Berkeley kentinde doğdu. Babası ünlü antropolog Alfred Kroeber, annesi psikolog ve yazar Theodora Kroeber'di. Çocukluğunu geçirdiği ailevi, coğrafi ve kültürel ortam ilgi ve yönelimlerinin biçimlenmesinde etkili oldu. Esinini Kızılderili efsaneleri ve masallarından alan ilk öyküsünü dokuz yaşında yazdı. Üniversitede Fransız ve İtalyan edebiyatı okuyan Le Guin Rönesans edebiyatı alanında uzmanlaştı. Master eğitimini 1952'de Columbia Üniversitesi'nde tamamladı. 1970'li yıllardan itibaren çeşitli Amerikan ve Avustralya üniversitelerinde bilim kurgu üzerine buluşmalar ve çalışma atölyeleri gerçekleştirdi.

Ursula K. Le Guin yerleşik edebiyat tekniklerini kendine özgü bir ustalıkla bilim kurgu öğeleriyle harmanlaması, derinlikli çizimleriyle edebî alternatif toplumlar ve düşünce biçimleri yaratmasıyla tanınmıştır. Genellikle fizik ve kimya gibi teknik bilimlerin ayrıntılarını betimlemekten kaçınmış; seçtiği izlekleri anlatıya büründürürken kültürel antropoloji, siyaset ve psikoloji üzerinde odaklanmıştır. Yapıtlarında telepati, zihin okuma gibi psişik fenomenlerden yararlandığı; karşılıklılık, birlik ve bütüncülük gibi temaları öne çıkarışından da anlaşılacağı gibi Taoizm ve Zen felsefelerine yer verdiği görülür. Bireylerin ve toplumların yaşamında düzen ve kaos; uyum ve bütünlüşmeye ulaşmak için kalkışma gibi karşıtlıklar yazarın yapıtlarında genellikle çelişkin simgeler, imge ve anırtırmalarla hikâye edilir. Yarattığı özgün ütopyalar yoluyla yeni siyasal ufukların masaya yatırılmasında önemli bir rol oynayan Ursula K. Le Guin, bilim kurgu edebiyatına saygınlık kazandırmış yazarlar arasında ilk sıralarda anılmaktadır.

Tiyatro, çocuk ve gençlik edebiyatı alanlarına da yazar ve çevirmen olarak önemli katkılarda bulunmuş olan Ursula K. Le Guin'in kitapları elliye yakın dünya diline aktarılmıştır. Goethe, Rilke, Borges ve klasik Latin ve Çin şiirinden çok sayıda şairin çevirmeni olan Le Guin bu şairlerden yaptığı bazı çevirileri de ayrıca ki-taplaştırmıştır.

Ursula K. Le Guin'in *Rocannon's World* (Rocannon'un Dünyası, 1966); *Planet of Exile* (Sürgün Gezegeni, 1966); *City of Illusions* (Yanılsamalar Şehri, 1967); *The Earthsea Trilogy* (Yerdeniz Üçlemesi, 1968); *The Lathe of Heaven* (Rüyanın Öte Yakası, 1971); *The Word for World is Forest* (Dünyaya Orman Denir, 1972); *The Dispossessed* (Mülksüzler, 1974); *Very Far Away From Anywhere Else* (Her Yerden Çok Uzakta, 1976); *The Eye of the Heron* (Balıkçıl Gözü, 1978); *Malafrena* (1979); *Four Ways to Forgiveness* (Bağışlanmanın Dört Yolu, 1995); *Changing Planes* (Uçuştan Uçuşa, 2003); *Voices* (Sesler, 2007); *Lavinia* (2008) gibi romanları ve çeşitli öyküleri ülkemizde 1990'lardan itibaren çeşitli yaynevleri tarafından yayımlandı.

Ursula K. Le Guin'in *The Left Hand of Darkness* (1969) kitabı *Karanlığın Sol Eli* (Çev. Ümit Altuğ, 2001); *Always Coming Home* (1985) kitabı *Hep Yuvaya Dönmek* (Çev. Cemal Yardımcı, 2001); *Wild Girls* (2011) kitabı *Yaban Kızlar* (Çev. Algan

Sezgentüredi, 2011); *The Wind's Twelve Quarters* (1975) kitabı *Rüzgârın On İki Köşesi* (Çev. Aysun Babacan, 2011); *The Compass Rose* (1982) kitabı *Rüzgârgülü/Gülün Günlüğü* (Çev. Ümit Altuğ, 2012) ve *The Beginning Place* (1980) kitabı *Başlama Yeri* (Çev. Can Eryümlü, 2016) adıyla geçtiğimiz yıllarda Ayrıntı Yayınları'ndan yayımlanmıştır.

Edebiyat yaşamının başından beri şiire özel bir yer ayırmış olan Ursula K. Le Guin, şiirlerini belirli aralıklarla, bağımsız bütünlükler ve yer yer de seçkiler vasıtasıyla okura sunmuştur. Roman ve öykülerinde kurduğu özel dili alttan alta etkileyip belirlemiş olan Le Guin şiirinin son örnekleri *Late in the Day* adıyla 2016 yılında yayımlanmıştır. Ayrıntı Şiir, bu şiir toplamını Le Guin'in kendi yazmış olduğu önsöz, sunuş, sonsöz ve ek metinlerle birlikte *Günün Geç Vakitleri* adıyla Türkçeye aktarıyor.

Can Gürses

1989'da İstanbul'da doğdu. 2003-2007 yılları arasında yatılı okuduğu VKV Koç Özel Lisesi'nden, International Baccalaureate (Uluslararası Diploma) ile mezun olan Gürses, yükseköğrenimini 2007-2010 yılları arasında İngiltere'de Kent Üniversitesi ve 2010-2011 yılları arasında İskoçya'da Edinburgh Üniversitesi'nde tamamladı. Krzysztof Kieślowski'nin filmleri üzerinden "gerçekliğin kurmacalığı"nı tartıştığı çalışmasıyla bitirme tezini veren Gürses, Orhan Pamuk'un *Beyaz Kale* ve Amin Maalouf'un *Afrikalı Leo* romanları üzerinden "kimliğin Doğu-Batı ve ben-öteki parçalanması"nı çözümlediği çalışmasıyla yüksek lisansını tamamladı. 2011-2012 yılları arasında Bilgi Üniversitesi İngilizce Öğretmenliği Bölümü'nde "Eleştirel Düşünce" ile "İngiliz Dili ve Edebiyatı" dersleri verdi.

Can Gürses'in "küçük ve büyük çocuklar için" kaleme aldığı ve Kemal Gökhan Gürses tarafından resimlenen *Acıbadem Kurabiyesi*, *Kazablanka* ve *Büyümüş de Küçükmüş Deniz Kızı* 2014'te *İnce ile Uzun* serisinin ilk üç kitabı olarak okurla buluştu. *En Güzel Günlerini Demek Bensiz Yaşadın* adını taşıyan ilk romanını 2014'te, ikinci romanı *Kırık Beyaz*'i 2015'te yayımlayan Gürses'in *Ölüyordum*, *Geçerken Uğradım* adlı üçüncü romanı 2017 yılında Ayrıntı Yayınları'ndan yayımlanmıştır.

Ursula K. Le Guin
Günün Geç Vakitleri
Şiirler 2010-2014

Ayrıntı: 1270
Şiir Dizisi: 32

Günün Geç Vakitleri
Şiirler 2010-2014
Ursula K. Le Guin

Kitabın Orjinal Adı
Late In The Day, Poems 2010-2014

İngilizceden Çeviren
Can Gürses

© 2016 by Ursula K. Le Guin, as per the original English language edition.

Bu kitabın Türkçe yayım hakları Ayrıntı Yayınları'na aittir.

Bu kitabın Türkçe yayım hakları Anatolialit Agency aracılığıyla alınmıştır.

Yayıma Hazırlayan
Tanya Varer

Hazırlık ve Uygulama
Kâni Kumanovalı, Hediye Gümen, Esin Tapan,
Nisan İğdem, Ezgi Öksüzbakan

Son Okuma
Duygu Gençtaş

Kapak Resmi
Ekin Urcan

Kapak Tasarımı
Petek Yılmaz

Kapak Düzeni
Gökçe Alper

Baskı ve Cilt
baskı: ali laçin - barış matbaa-mücellit
davutpaşa cad. güven san. sit. c blok no. 286
topkapı/zeytinburnu - istanbul - tel. 0212 567 11 00
sertifika no: 33160

Birinci Basım: İstanbul, Ocak 2019
Baskı Adedi 2000

ISBN 978-605-314-254-6
Sertifika No.: 10704

AYRINTI YAYINLARI
Basım Dağıtım San. ve Tic. A.Ş.
Hobyar Mah. Cemal Nadir Sok. No.:3 Cağaloğlu - İstanbul
Tel.: (0212) 512 15 00 Faks: (0212) 512 15 11
www.ayrintiyayinlari.com.tr & info@ayrintiyayinlari.com.tr

 twitter.com/ayrintiyayinevi

 facebook.com/ayrintiyayinevi

 instagram.com/ayrintiyayinlari

Ursula K. Le Guin
Günün Geç Vakitleri
Ŗiirler 2010-2014

İngilizceden eviren: Can Gürses

Sunuş

Günün Geç Vakitleri, Ursula Le Guin'in seksenli yaşlarının ilk yarısında kaleme aldığı şiirlerini bir araya getirdiği son şiir kitabı. "Beş altı yaşlarımda şiir yazarak başlamıştım. Artık roman yazacak kuvvetim kalmadı. Hikâyeler de uğramaz oldu yamacıma. Öyle görünüyor ki bir tek şiirler kaldı bana." diyen eşsiz bilim kurgu yazarının kendi yaşlılığını selamlaması, ölüme hazırlanması, doğayla kucaklaşmaya, doğanın bir parçasına dönüşmeye sakince geri sayması.

Bir o kadar da ilk şiirlerini yazdığı çocukluğuna geri dönüşü.

Şiirlerde herhangi bir çocukluk hatırasının izi yoksa da Le Guin'in kökündeki çocukluğun belki de en güçlü, en sağlam, en canlı olduğu eseri bu kitap. Çocukluk derken; olanı olduğu gibi görmemek inadı, olanı aslında olduğu gibi algılayıp anlatma cüreti ile hayatını kuşatan canlı cansız her şeyle incelikli, insancıl bağlar kurma yeteneği.

Misal, yıllar yılı kullandığı havanı, onu yapan, hayata katan ile onu tutan, onun hayata kattığı elin ilişkisi üzerinden tanımlıyor. O minik aracı üreten zanaatkarın emeğinin havana, havandan da sahibine geçişini anlatıyor. Benzer şekilde bir tütsünün yanışını seyrededer-

ken zamanı ve hayatı anlamlandırıyor, var olmakla yok olmak arasındaki hâli arıyor. Çocuksu bir ilgiyle incelediği yeni mutfak kaşığının İspanyol zeytin ağacından yapıldığı bilgisi, kaşığı aldığı Kaliforniya'dan iyice uzak görünen İspanya'ya hiç gitmediğini düşündürüyor ona. Özü hiç gitmediği İspanya'ya ait olan kaşığın kendini evinde hissettiği eline bakıp, aidiyet olgusunu, kökleri, mevsimleri, hayatı sorguluyor. “*bir odunun damarı / dilidir ağacın*” dizeleri bir çocuğun tarif ettiği bir denklem sanki. Büyüsü, bilgeliğin sade zarafetinden. Eski bir kaşığı ise zamandan arta kalan sıradan bir sihir suretinde anlatıyor Le Guin. Tüm bu nesnelere hayatı anlamak ve anlatmak için birer küçük, güzelim, hayati bahane onun için.

Çocuksu merakıyla çıktığı doğaya bakışında da tüm canlıların arasındaki gizemli bağı çözme çabası güürldüyor. Kitapta önsöz olarak yer alan, “Hasar Görmüş Bir Gezegende Yaşama Sanatı” adlı konferansta yaptığı konuşmada doğayı akrabamız saymamızı öğütüyor. Doğanın, biz insanları kendisinin bir parçası sayması için onun kutsallığını kabul etmemiz gerektiğini vurguluyor. Bu girizgâhla okurunu hazırladığı, buram buram mavi ve yeşil kokan şiirlerinin doğasında gezinirken şunları düşündürüyor; hayır düşündürmüyor, sayıklatıyor: Doğa, bize rağmen var olmamalı; bizim için ve bizimle var olmalı. Çünkü biz de ancak doğa için ve doğayla var olabiliriz. Tipki şiirin; hayatın ve doğanın sonsuzluğu için var olduğu gibi.

Var olmayı bilen yabani, asi, inatçı bitkiler, yaşama becerisine sahip hayvanlar Le Guin'i durmadan zihninin tapınağına çağırıp düşüncelere daldırıyor. Ormanın derinliklerinden şiir toplarken aklında hep ölüm ve hep hayat. Şahane romanı *Karanlığın Sol Eli*'nde tarif ettiği gibi “*Işık karanlığın sol elidir / karanlık da ışığın sağ eli, / ikisi birdir, yaşam ve ölüm, yan yana / yatarlar kemmerdeki sevgililer gibi, / tutuşmuş eller gibi, / sonuçla yol gibi.*”*

Hayatla ölümü ele ele tutuşturan kutsal güç Zaman'dır Le Guin için. “*Zaman'ın rahminde başlar her son*” dediği şiirinde, her ânın bitişi başlattığını, basitliğin ustalığıyla dile döküyor.

* *Karanlığın Sol Eli*, Ursula K. Le Guin, Çev. Ümit Altuğ, Ayrıntı Yay., 1993.

Tao Te Ching hayranlığıyla derinleşen doğa sevgisi zamanlar içinde Le Guin'e doğanın bilgeliğini özümsetmiş. Öyle ki doğanın insana nasıl görüldüğünün ötesinde doğanın insanı nasıl gördüğünü keşfetme peşinde. Bazen ahbabıyla, bazen sevgilisiyle, bazen de çocuğuyla konuşur gibi seslendiği, dertleştiği mitolojik kahramanların hikâyesini anlatırken yine derdiyle, hissiyatıyla, zaafıyla, tutkusuyla, biricikliğiyle insanı ve anlatma biçimlerimizle şekillenen yaşamı nakşetme arzusunda.

Le Guin için canlı olmak, yaşamda olmak değil, gerçek anlamda yaşamak. Bunu da yaşayan diğer canlı ve cansızlarla bir olmakla mümkün görüyor. Mesela, bir kâsenin içinde gözlerini kendisine dikerek, "*Kanımın tadındayım*" dedirdiği tuzu, bedeninin bir parçası sayıyor. Le Guin'in insan olmayan her şeyde insancıl bir yan görmesi belki de insancılığın artık bir tek insanda kalmayışından.

Kâh eşyanın, kâh mitolojik kahramanların, kâh doğanın insancılığına sığınan Le Guin'in, okuyana hem son hem sonsuzluk hissini aynı kuvvette duyuran bu şiirleri içinde en dokunaklı iki dize "*Ne kadar çok yolu olursa 'Anne' demenin / o kadar bilgeleşir dünya*". Eğer Le Guin, Türkçede "dil" sözcüğünün "kalp" anlamına da geldiğini bilseydi sermest olurdu. Dillerin çoğulluğu, kalplerin çoğulluğudur. Bambaşka dillerde söylenen her "anne" kalbini duyurur insana. Var oluşun ana dilinde, insanlıkta birleştirir farklı kültürden, milletten, dinden insanları her dilin aynı yüce anlama gelen "anne"si. Hiç şüphesiz, Le Guin için en bilge kişi, insan olabilir.

Sonlara doğru tüm hayatını sil baştan izlercesine yakinen tanıdığı mevsimleri melankolik türküler edasında resmeden Le Guin, hem kendini hem okurunu gülümsetmek adına insan doğasına dair bir iki mizahi hikâyeli şiir söylese de kapanışı "*güz kızım*" diye çağırıldığı ölüme seslenerek gerçekleştiriyor. Edebiyatla vücut bulan canının tılsımını gene edebiyatla vücut bulacak körpecik bir cana teslim etmeyi bekliyor. Dünyadan göçü, dansı bereketli bir tören gibi sahneliyor içinde...

Derken beklenmedik iki bölüm çıkıyor karşımıza. Biri, şiir üzerine kaleme aldığı ayrıntılı, bilgilendirici bir yazı, diğeri ise yaptığı esaslı bir ödül konuşması.

*Günün Geç Vakitleri'*ndeki kimi şiirler kısacık, basitçecik ve vurucu iken kimi şiirler destansı, çetrefilli ve sersemletici.

Kitabın sonunda Le Guin her bir şiiri nasıl bir uyak düzeninde yahut düzensizliğinde yazdığını açıklıyor. “Biçim ve serbest ölçü arasındaki mayın tarlasına muzipçe atarım kendimi” diyen Le Guin için şair değildir şiire biçim arayan; şiiirdir kendisine biçim arayan. Kabinin şeklini alan bir şiir değil, özüne şekil arayan su misali bir şiiirdir onun yazdığı.

Bununla birlikte, Le Guin belli bir kalıpta yazmaya da övgüler yağdırıyor. Önceden belirlenmiş bir kalıpta şiir kurmanın, özgürlüğü kısıtlayacağı beklenirken, zaman zaman yaratıcılığı beslediğini anlatıyor. Özgürce yazarken zihnin sürüklediği ne idüğü belirsiz yola savrulacakken, kalıba uyma çabasıyla uyaklı bir sözcük ararken daha iyi bir yere varılabileceğini aktarıyor. Bu, Le Guin'in kişiliğini, yaşam biçimini de haklı çıkaran bir yorum.

Birçok kadın-yazarın aksine mutlu bir evliliği ve üç çocuğu olan Le Guin hem çocuk büyütüp, hem evi işi yapıp hem de (yirmi küsur romanı, onlarca hikâye kitabı, şiir kitabı, çocuk kitabı, çevirileri ve eleştirileri olan bir) yazar olunabileceğini kanıtıyor. Görece-özgür kadın-yazar kalıbını reddedip, bir türkü misali sıradan, uyaklı bir kalıpta özgür olunabileceğini sergileyen bir hayat onunki. Bu hayat biçimi, biçime uyum göstermiş şairin, yeni bir özgürlük biçimi yaratması gibi: “En aşikâr keşfim, bir biçimin bana bir şiir sunabileceği” derken hayat biçimini de şiir gibi yaşadığını hissettiriyor. Hayatının son vakitlerinden kesitler taşıyan bu şiir kitabı, bunun en büyük kanıtı.

Le Guin'in kitabının sonsöz'ü olarak seçtiği ödül konuşması, onun doğanın kutsal düzeninin methiyeler yakıştırdığı vahşi bitkiler kadar asi ve güçlü bir can olduğunun parıltılı vesikası. Günümüzde saf edebiyatın dönüştüğü edebiyat piyasası ve onun sevimsiz oyununu

kuralına göre oynayan yazarlar, yayınevleri ve ajanslara dürüstçe sözünü söylerken, bu adaletsiz ve edebiyata aykırı düzeni büyük bir doğallıkla eleştiriyor. Le Guin'in bu tarihi konuşması, ticarileşen edebiyat piyasası içinde kendisi kalma mücadelesi veren, saf edebiyattan başka kimseye boyun eğmeyen yazarlar için candan bir yüreklenendirme. Yalnızca hakikiliği, saflığı, özgürlüğü seçen yazarlar için değil hakikiliği, saflığı, özgürlüğü seçen insanlar için de eşsiz bir kıvılcım: “Her tür insan otoritesi, karşısında direnişi bulabilir ve yine insanlar tarafından değiştirilebilir. Direniş ve değişim çoğunlukla sanatla başlar. En çok da bizim sanatımızla; sözcüklerin sanatıyla.”

* * *

Ursula K. Le Guin benim için, uykudan önce bana tuhaf masallar anlatan, anlattığı masallar rüyalarıma, uyuyamadığımdaysa kafamın içinde yazdığım masallara karışan bir bilge büyükanne. Hayal gücümüne güç katmış, sözüme öz katmış muzip bir oyun arkadaşı. Yalnız başıma çıktığım doğa yürüyüşlerinde bana yol arkadaşlığı eden, her bir kuş, her bir böcek, her bir bitki, her bir gök rengi üzerinden yaşamı ve insan olmayı savunan bir cesur kadın.

Ursula K. Le Guin'in şiirleri ise büyükannemin, oyun arkadaşımın, yol arkadaşımın birdenbire şarkı söylemeye başlaması. Romanlarında da bir anda şiir söyleyip mest eder insanı. Her şiiri bir büyüleniş, huzur, neşe, canlılık, farkındalık, şükran hissine sebep olan hayatımın kıymetli anları.

Zihnimin dağlarını, ovalarını, denizlerini, atlarını, böceklerini, kahramanlarını özgür bıraktım eşsiz kıymetteki bu şiirleri çevirirken, şiirleri içimde hep sonsuz bir hayranlıkla, incelik, emek, tedirginlik, neşe ile dilime katarken hem bu şiirlerin okuru oluşumu, hem bu şiirlerin çevirmeni oluşumu, hem de bana varoluş gücü ve imkânı veren canım dilimi kutladım. Uyaklı şiirlerin çevirisinde “dilim döndüğünce” uyak düzenlerine sadık kalmaya çalıştıysam da asıl sadakati tüm şiirlerde şiirin ruhuna, derdine, zekâsına, kokusuna, tınısına

göstermeyi amaçladım. Şiirin kendisini kendiliğinden Türkçeleştirmedi; şiirin Türkçedeki kendisini aradım aylarca, gündüz gece.

Kırılğan, narin bilinen edebiyatın tüyler ürpertici gücünü duyurarak kitabını noktalarken, Le Guin'in bir kez daha yuvaya dönmeye hazırlandığını hissettim.

Günün Geç Vakitleri'nde usulca, zekice şiirler mırıldanıp, çılgınca, çocukça dans eden Le Guin'in "hep yuvaya dönmek"ten kastının Zaman'a dönmek olduğunu anladım.

Aslında Le Guin için yuva bir mekân değil Zaman. Akıyla, kalbiyle, diliyle kök saldığı ve hep ait olacağı ebedi bir Zaman.

Zaman'ın yeryüzündeki sureti ise doğa. Ursula K. Le Guin, doğaya dönüşmeye hazır.

Zaman'ın rahminde başlayan son gelip çattığında dönüşeceğimiz bereketli bir doğanın var olabilmesi için bize dünyayı, şeyleri, kendimizi ve birbirimizi şiirin saf, gizemli, doğal, sonsuz ve kutsal diliyle görmemiz için bir yalvarış bu kitap.

Doğadan gelip doğaya gideceğimizi ve böylece Zaman olacağımızı anlatmanın ötesinde, şiirden gelip şiire gideceğimizi ve böylece insan olacağımızı anlatan bir günlük.

Sevgili dilime kazandırmaktan onur duyduğum bu çeviriyi, 17 yaşımda üniversite eğitimim için İngiltere'ye giderken yanıma yol arkadaşı diye verdiği *Hep Yuvaya Dönmek* kitabıyla bana Ursula hayranlığını hediye eden babama adıyorum.

Can Gürses

21 Aralık 2017, İstanbul, Moda

Sonraki Vaktin Notu

Önsözü kaleme aldığımda Ursula Le Guin hâlâ hayattaydı. Fakat ne yazık ki sadece bir ay sonra eşsiz yazarımın bu dünyadan göçtüğü haberini aldım. İşte o zaman, bu kitap artık onun hakikaten son şiir kitabı oldu. Burada yazan şiirler, onun son sözleri, bir diğer deyişle öğütleri, öğretileri, mirası oldu.

22 Ocak 2018'de, günün erken vakitlerinde Kadıköy'de çıktığım yürüyüşte bildim ki Ursula Le Guin artık doğanın ta kendisiydi. Yumuşacık, nazik, zarif kar tanelerinin kılığına girip, zerre zerre, can can, şiir şiir sarıldı bana. Sonra şöyle fısıldadı kulağıma: "Bir iki güne muhteşem Virginia'nın doğum günü. Ona yetişmek için bugünden çıktım yola." Gözyaşlarım gülücüğüme karıştı. 28 yaşında 88 yaşındaki bu büyük yazarın son sözlerini canım dilime çevirirken duyduğum korku, yerini sükunete bıraktı. Birbirinin varlığından ve var ettiklerinden güç bulan insanların yaşız olduğunu, zamansız olduğunu hatırladım.

Türkçeleştirdiğim bu ilk şiir kitabının Ursula Le Guin'in son kitabı olması, daima peşinde olduğum güzellik için her zamankinden büyük bir emek sarf etmemi gerektirdi. Bana bu unutulmaz tecrübeyi yaşama şansı tanıdığı, emeğime emek kattığı için sevgili Emirhan Oğuz'a can-ı gönülden teşekkür ederim.

Can Gürses
8 Kasım 2018, İstanbul, Moda

